

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcpart-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bérmertelen levelek csak ismert kezek től fogadtnak el.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtnak helyben:
Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

A kinevezések.

Annak idején bizonyos körökben nagy visszatetszést kellett a „Szentesi Lap“-nak azon közleménye, hogy a főispán kompromittálta magát a kinevezéseknél. Nyilatkozatok is tettek közzé a „Szentesi Lap“ ellen; egy nyilatkozat azonban az íróasztalok fiókjában fekszik; ez a nyilatkozat be lett mutatva a főispánnak is és ezzel vége lett az igazságkeresésnek. De nincs vége azon elkeseredett hangulatnak, mely a tisztujítás óta folytatott, valóban szégyenletes hírlapi polemiák által kelletett. Egyet lát a közönség és ez az, hogy van egy párt, és ez a nagyobb, mely tüntet a főispán iránti bizalomnak, s van egy párt, a kisebb, mely megveti ezt a tüntetést, s azt mondja, hogy: bizalmat szavazhattok a főispánnak; de igazságot nem adhattok neki; mert ez a mi részünkön van, kik azt mondtuk, hogy a főispánnak nincs érke a jó közigazgatás iránt, s ezt leginkább kitüntette a kinevezéseknél.

Ezt látja és hallja a közönség, s már apródonként abba a helyzetbe jut, hogy ha eddig nem birt, most már ítélkezhetik a kérdés felett elfogulatlanul.

Ónodi Lajos volt városi főjegyző esete magában elég volna arra, hogy ítélet mondanassék a főispán eljárása felett. Őt kinevezte egészen meggondolatlanul. Stammer ajánlotta s ő, a nélkül, hogy a kinevezésnél megkivántató feltételeket szigorúan, egy főispánhoz illő lelkiismeretességgel elbírált volna, kinevezte. — Ónodi Lajos azt hitte, hogy tőle, ki régi praktikus közigazgatási tisztviselő, nem kívának vizsgát: elfogadta az állást. Később — s ez nagyon hamar kitűnt, — hogy a kinevezett új számvevő a törvény szerinti minősítéssel nem bír, sőt azt meg sem szeresheti, s így nem maradhat számvevő. Le kellett mondania.

Kit sújt ez a körülmény jobban: a főispánt-e, vagy Ónodi Lajost?

Kétségtelenül a főispánt; mert ha ő kinevezte Ónodi Lajost a nélkül, hogy az ehhez megkivántató előfeltételeket megbírálja, kötelessége lett volna ezt az állást mindenképpen biztosítani számára, annyival is inkább; mert neki ehhez csupán a formai kvalifikációja nem volt meg.

No, de a főispáni botlás megesett, s hogy ennek árnya örökre rajta ne feküdjék, Ónodinak mennie kellett. S őt meg is nyugtatták, hogy még jobb állást adnak neki: a csongrádi főjegyzőséget, mely ugyan nincs még végleg megüresedve, de majd megüresedik; mert ily körülmények között Mészáros Károly felfüg-

gesztett csongrádi főjegyzőnek, akár szolgált rá feltétlenül, akár nem, mennie kell.

Ónodi Lajos el is foglalja egy pár órára ert a főjegyzőséget: de a csongrádiakból kitör az elégtelenség, s azt mondják, hogy: micsoda, hát nincs nekünk ezen állásra magunknak emberünk? Hát oda juttatott már bennünket a főispánnak kegyelme, hogy az ő saját hibáját mi rajtunk akarja kireparálni? Ez ellen tiltakozunk! — Soha se tiltakoztatok én ellenem, felelt magában Ónodi Lajos, ugy se szívesen jöttem ide: magamat ajánlom!

S ott hagyta Csongrádot, hol jelenléte csak egy kegyetlen harcot keltett volna.

S most Ónodi Lajos állás nélkül van. Pedig ő a legjobb munkaerők egyike. Áldozata lett a Stammer óhaja szerint mozgó főispáni kinevezésnek.

Hát nem kompromittálta-e a főispán a többek között ez által is magát?

No, de menjünk tovább! Ónodi lemondása után megüresedett az első alszámvevői állás.

Mindenki egészen természetesnek fogja találni, hogy az az ember, ki az első baklövést elkövette, most már óvatosabb lesz s az az ember, ki a személye iránt tüntető képviselőknek kivágja azt a szép szót, hogy: „engem az igazság utjáról, melynél egyedüli céloom a jó megyei közigazgatás, semmiféle támadás el nem tántorít“, most már, mikor az első alszámvevői állás megüresedett, okulván az előzményeken, az általa hangoztatott jó közigazgatás érdekében, feltétlenül kvalifikált embert fog kinevezni ezen állásra.

Ezt várta mindenki és ez törvényes kötelessége is lett noha a főispánnak.

Azt tette-e?

Nem.

Dacára annak, hogy Szentesen több egyén van, ki kitűnő kvalifikációval bír ezen állásra, a főispán nem ilyet nevezett ki, hanem kinevezett egy, különben tiszteleltre méltó uri embert Horváth János személyében, ki soha semmiféle hivatalban nem volt, s azt lehet mondani, hogy fogalma sincs a számvevői állás nehéz feladatáról.

Annak tudatában, hogy ezen kinevezésnél szakképzett és gyakorlott emberek melőztettek, minden mástól eltekintve is, elitélést provokál a főispán eljárása, ki míg egyrészt a jó közigazgatást és pártatlanságot hangsúlyozza, másrészt pusztán párt szempontból, hogy a Kristó családnak az alispáni választásnál kifejtett buzgalmát megjutalmazza, nevez ki a számvevőséghez egy, ezen állásra nem kvalifikált Kristó-vőt. Pedig egy Kristó-vő már van ezen hivatalnál. Sőt ennek a tete-

jébe ugyancsak Kristó Antalt, ugyanezen osztályhoz kinevezi tiszteletbeli számvevővé. — Tehát ma-holnap egy család privilegiuma lesz a megyei számvevőség. Hát mi ez, ha nem kortes-jutalom?

S még ez hagyján! De nézzük a háttérét ennek a kinevezésnek.

Mindenki tudja, sőt nyíltan beszélnek róla, hogy Horváth János nem akar számvevő lenni, tehát nem azért neveztetett ki, hogy ő számvevő legyen, hanem hogy egy darabig elfoglalva tartsa azt az állást, addig, míg a tiszteletbeli számvevővé kinevezett Kristó N. Antal megszerzi ezen állásra a kvalifikációt és gyakorlati képességet, s akkor Horváth János visszalép és utat nyit sógorának.

Ez a machinatio nyíltan áll már az egész megye közönsége előtt. — S ezt csinálja Stammer alispán saját hibeinek megjutalmazására a főispán kezével, azon főispánéval, ki azt hangoztatja, hogy; „én a jó megyei közigazgatás érdekében, az igazság és pártatlanság utjáról semmitéle támadások dacára sem fogok letérni.“

Hát kérdem, hogy hol itt az igazság, a pártatlanság és a jó közigazgatás érdeke?

S midőn a „Szentesi Lap“ az ily eljárásokért nyílt és férfias támadást intéz a főispán ellen, ebbeli ténykedésében csak egyet tartok igazságtalannak, azt t. i., hogy elitélő szavát Stammer alispánnal szemben a választás óta feladta (Korántsem; de mert a főispán ténykedése jobban felhívja a kritikát, mert ma már ő is azonosította magát a Stammer-rendszerrel, így ő lévén a fő, természetes, hogy közvetlenül ellene fordul a bírálat éle. Szerk.), pedig a főispán hibái Stammerben rejlenek, s így a főispánt semmiért nem lehet felelőssé tenni az alispán nélkül. (No már ezt a logikát csak úgy fogadhatjuk el, ha egyuttal fenntartjuk a főispánról azt, hogy ő csak eszköz. De akkor mi szükségünk van nekünk ilyen eszközre? Szerk.) mert ha a főispán nem ismeri a törvényt, úgy ismerni kell ezt az alispánnak, s neki kötelessége lett volna figyelmeztetni a főispánt arra, hogy ezen újabb számvevői kinevezése nemcsak kvalifikációs szempontból, a jó közigazgatás érdekében meg nem engedhető, s mint a kiáltó protekció műve, visszatetszést kelt, hanem a törvény külön rendelkezése szempontjából sem állhat fenn. A törvényhatóságok rendezéséről szóló törvény 78-ik §-a ugyanis azt mondja:

„Ugyanazon törvényhatóságnál pénztárnoki, ellenőri, könyvelői és számvevői állomásra nem alkalmazhatók: kik egymással egyenes fel, vagy lemenő rokonságban, vagy

harmadiziglen oldal-rokonságban, vagy másodiziglen sógorságban állanak. — Itt pedig háromszoros testvérsógorság van a vármegye ujon kinevezett első, második és tiszteletbeli s benn tényleg foglalkozó számvevők között.

Előre is tudom, hogy azt fogják a törvény ezen rendelkezésére mondani, hogy a számvevő csak a pénztárnok és ellenőrrel nem lehet rokonságban; mert csak itt van a rokonság által veszélyeztetve az ellenőrzés; de először a törvény ezt nem mondja így ki, másodsor, mert az összes számadási kérdésekben veszély fenyegeti a tiszta ellenőrzést, ha az egész számvevőség csupa atyafiság. — Ez közszolgálatban egy természetellenes helyzet és ezt a törvény nem tűri meg.

Nálunk azonban első a jó kortések jutalmazása, a protekció, s azután jönnek a tisztelgésekkor hangoztatott nagy szavak, melyek, mint por, repülnek a publikum szemébe; de a ki elfogulatlanul és igazságosan akar itélni, azt nem vakítja meg ez az aranypor; mert látja, hogy a főispán ajkán csak ámitás a pártatlanság, csak játék a jó igazgatás érdeke: tényei kiáltólag beszélnek ez ellen. S ezt nem lehet megcáfolni. Ostromolni, gyalázní egy bizonyos ideig büntetlenül is lehet azokat, kik a kormányzat ily ténykedései felett nyílt ítéletet mernek hangoztatni; de az idő eljön, mikor az emberek felocsudnak az oktalan és érdemtelen tüntetések mámorából, s akkor — s ez ma már nincs oly messze, — úgy ítélnék, amint kell: elfogulatlanul, igazságosan!

S a kik ezért küzdenek, azoknak nincs okuk félreállni senki elől; mert nagyon szomorú lenne Csongrád megye közszellemére

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA.

Szerelmem és becsület.

— Történeti beszély. — 13. közl.

Irta: BIBÓ LAJOS.

A lelkész valami enyhítő italt nyújt a sebesültnek, mitől az újra megerősödik s újra kérdezi:

— Elküldted a gyűrűt, atyám?

— El, jó uram! A hirnők, kinek üzenetted által adám, azóta bizonyosan megérkezett. Csak légy nyugodt s viseld békével nehéz keresztedet. Az Isten könyörületes . . .

És így tart ez a kétségbeesett haláltusa alkonyatig, míg az áldozó nap vörös sugarait odaveti az ablakokra s bearanyozza azokat. Lány szellő kél a Mátra távoli ormairól s titkos zsongással lebeg a völgybe le s beszél szép, álomba ringató tündérregét.

A sebesült férfi láza rohamosan emelkedik, arcan gyenge pir vonaglik át, a mint merengve nézi az ablakokat.

— Mily szép az élet! — rebegi. Mennyi öröm, mennyi virág kínálkozik s az ember oly bohó, nem látja azt, csak álomkép után szalad.

— Jobban vagy már, uram? — kérdi a beteg-től a szerzetes.

— Jobban, atyám! Érzem közelgő végemet. Nem fájhat már soká e szív. Isten eléggé büntetett! . . . Itt . . . itt . . . mutat, kezét szívére nyomva s lehanyatlik a lány párnák közé.

A szerzetes letérdepel s halk imát mormog fogai közül.

Lassacskán letűnik az égről az utolsó sugaraeska is s csillagmíriádok fénye ragyog belé az éj áthatlan sötétjébe.

A csend nyomasztólag nehezedik a földre alá.

A haldokló szobájának ajtaján egy árnyhoz hasonló, talpig gyászba öltözött, bánatos asszony

nézve, ha itt már pusztán csak azok volnának a derék, kifogástalan emberek, a vármegye közjává lelkükön hordók, kiknek minden szép, minden jó és minden dicső, a mi a vármegyén történik, s akik fel merik emelni szavukat s ítéletet mernek mondani a kifogásolandók felett; szemébe mernek nézni a meggyőződés, igazság nevében bármelyik ha talmasságnak: azok pusztuljanak?!

A hatalom mellett sütkérezni kényelmesebb; de kevesebb érdem is, mint a hatalom hibái és visszaélései ellen küzdeni!

Dr. — o — r.

Az adó.

Irta és a szentesi 48-as népkörben f. hó 23-án felolvasta: Herczka Zsigmond.

Keresetadó.

Ha beletekintünk az adókönyvecskebe, 4-ik cím a keresetadó. Ennek négy osztálya van, mely osztályokat külön-külön fogom tárgyalni.

I. osztályu kereseti adó.

Ezen adónemmel rovatnak meg minden mezőgazdaságban, gyárakban, kereskedelmi iparüzletekben alkalmazott házi cselédek, segéd munkások, napdijasok és azon kézműiparosok, kik segéd nélkül dolgoznak, továbbá a házalók.

a) mezőgazdasági, gyári, ipar és kereskedelmi üzletekben alkalmazott egyének családfője 2 frt, a családtag 1 frttal lesz megadóztatva; itt megjegyzem, hogy családtagnak az vették, ki a 16 életévét betöltötte.

b) házi cselédek, ha a családfő férfi, 3 frt 50 krt, ha nő, 2 frtot fizet.

c) segéd és segéd munkások 4 frt 50 krt.

d) napi dijasok 2—5, segéd nélküli iparosok 4—10 frtig rovatnak meg. Hogy az utóbb említettek 4 vagy 5, 6 vagy 10 frttal legyenek megróva, az az illető konskribáló számtisztól függ, ki ismerve a helyi viszonyokat, saját meggyőződése szerint állapíthatja meg a kirovást.

lopózik be s az ágy mellé surranva, letérdepel s kezeit tördeli.

A szerzetes a zajra felriad s imáját végezve, kérdőleg fordul a rejtélyes nőhöz.

— Asszonyom! . . .

— Légy csendesen! — int kezével a fátyolos asszony. — Legyél csak nyugodt, szent atyám. E férfi — s kezével a sebesültre mutatva, — rokonom!

— Hogyan? Losonczy Anna? — kérdi hirtelen a szerzetes.

A gyászos asszony megrezzen s az ágy menyetének párkányába fogózik, hogy össze ne roskadjon.

— Nem, nem az vagyok! — feleli hirtelen, remegő, izgatott hangon s hirtelen utána teszi: — Ot is várod talán?

A haldokló a beszéd zajára felnyitja szemét s tekintete kérdően a gyászos hölgyre tapad.

Ideje azonban nem marad a kérdésre; mert az ajtó hirtelen felpattan s Losonczy Anna megjelen uti ruhájában, porosan.

— Bálint, Balassa Bálint! — kiáltja szivertarázó fájdalmas hangon s oda rohanva az ágyhoz, a sebesültet magához öleli s csókjaival fűrésztli a színehagyott, élettelen arcot.

— Hát így kell, hogy viszont lássalak?

Balassa nem szól semmit, hanem leroskad s lezárja szemét.

— Nem, nem, nem halhatsz meg te így! Ébredj, szívem szerelme, Bálint, ébredj!

S szemét égre emelve, buzgón felfohászodik:

— Oh, kegyelmes Istenem, légy könyörületes s add vissza nekem újra őt!

Arcát elrejtí a takaró redőibe s fuldokolva hosszasan zokog. S mintha a könnyeknek hatása volna, a beteg ereibe még egyszer visszatér az élet, ágyában könyökre támaszkodik s töredezett; de érthető hangon kezdett szólani:

— Annám . . . egyetlenem . . . köszönöm, hogy megengedted érnem az örömet . . . még egyszer . . .

I. osztályu adót nem tartoznak fizetni azok, kik a 16 életévét be nem töltötték, a közös hadsereg és a honvédség legénysége szolgálati időtartamra, testi és lelki foglalkozás miatt keresetképtelenek és koldusok.

II. osztályu kereseti adó.

A II. osztályu kereseti adó fizetésére a föld és házbirtokosok és családtagjaik kötelezettek, továbbá azok, kik tőkekamatadóval megróva vannak, és pedig a következő módon:

Ha valakinek állami adója az 50 frtot nem haladja meg, a családfő 2 frtot; ha az 50 frtot meghaladja, a 100 frtot azonban nem, a családfő 3 frtot, és ha állami adója a 100 frtot meghaladja, a családfő 4 frtot fizet. A családtag, tehát a feleség és 16 évnél idősebb családtag után, ha az állami adó 40 frtnál kisebb, 1 frt, ha 40 frtnál nagyobb, 2 frt személyenkint; az unokák pedig, ha a 16 életévét betöltötték, fejenként 56 krral rovatnak meg.

Ha valamely gazdaember vagy iparos megnézi adókönyvét, látni fogja, hogy I. és II. oszt. kereseti adóval van megróva, s hogy miért? nem tudja. Erre nézve felvilágosításul szolgáljon egy példa. Van valakire az állami adó rovatában összesen 35 frt kirova, felesége, két gyermeke és cselédje van: lesz I. oszt. ker. adója 2 frt a cseléd után; II. oszt. keresetadó a családfő után, minthogy az állami adó az 50 frtot nem haladja meg, 2 frt; családtag van (feleség és két gyermek, 16 évnél idősebbek) összesen három, s minthogy az állami adó a 40 frtot nem haladja meg, a családtag után személyenkint 1 frt, tehát 3 frt, a kirovás lesz I. oszt. 2 frt, II. oszt. 5 frt.

Második példa: Ha az állami adó 60 frt, feleség, egy fiu és egy cseléd van, mint családfő, miután adója 50 frtnál nagyobb, de 100 frtnál kisebb, 3 frt, továbbá miután állami adója 40 frtnál nagyobb és két családtag van, személyenkint 2 frt, lesz 4 frt; lesz tehát II. oszt. ker. adó 3 és 4 frt = 7 frt, egy cseléd után I. oszt. ker. adó 2 frt.

Itt tudomására hozom az adózó közönségnek, hogy a cseléd és általában a segéd munkásokra nézve a törvénynek ily értelmű intézkedése van:

Köteles az összeírást eszközölő kiküldött a cseléd és segéd munkásokat a munkaadó terhére meg-

láthatni . . . tégedet! Ha találkozol majd Krisztinával . . . add át neki . . . őszinte bocsánatomat . . . kérjed . . . legyen hű öre . . . édes anyja . . . az árva gyermekeknek . . .

— Bálint! — szól öröm és bánattal vegyült hangon Losonczy Anna. — Neked meghalnod nem lehet! Hiszen most már szabad vagyok!

Balassa szemében egy veszedelmes láng kezd gyorsan fellobogni.

— Hogyan? Férjed a jó Ungnád Kristóf talán . . .

— Meghalt! — szól hirtelen Losonczy Anna — s így végre a tiéd lehetek!

— Késő . . . nagyon késő már örömed! . . . nyögi alig érthető hangon Balassa s kezével melléhez kap, mintha erővel akarná elűzni a halál rémeit. Szemei üvegesedni kezdenek, arca meghamvasodik s utolsó soháját e szóval leheli ki:

— Szeretlek! . . .

— És azután igazán csendes lesz minden, csak a lelkész imáját visszhangozzák a komor falak.

Azután távozik mindenki, csak a gyászruhás, fekete fátyolos asszony marad a halottal. Necsztelen, óvatos léptekkel surran az élettelen testhez, felemeli a szemfödőt s nem tudva többé uralkodni magán, forró csókokat lehel a hideg, szederjesedni kezdő ajkakra.

— Ha életedben nem lehettél az enyém, halálodban jegyezzek el! Most völegény vagy! Az enyém! Ime menyasszonyi koszorúm! . . .

S a gyászfátyol alól meglepően szépen fonott myrtus koszorút véve elő, Balassa homlokára helyezi.

És nézi sokaig a kiszendett férfit, megigazgatja hajfűrteit, beszél hozzá varázsnyelven még édes titkokat, míg végre távozik.

A Balassa Bálint sirjára szórt virágok között a legszebb volt egy myrtusz-koszoru. Az összekötő szalagra aranykimzéssel az volt írva:

„Bebek Judith!”

Vége.

Juhász Sándor, Kanász-Nagy Lajos csizmadia; id. Konec Imre, Vass Lajos, Kucik Mihály asztalosok; Borbély Lajos, Solti Ferenc, Kádár Imre, Kanász-Nagy Antal szabók; Ugrai Mihály, Szőke István bográrok; Mácsai Lajos, Lévai Lajos cipészek; Berceli Dániel kádár, Hunyadi Sándor kalapos, Siprikó Sándor, Vass Lajos kovácsok; Kolpaszky Lajos tímár, Dobozi Mária ács, Karai Ferenc szíjgyártó, Terjek János szűcs, Dobóczy József kőműves, Bérci Pál kosárfonó; Vass Béla, Lakos Lajos, Dósa György, Kölber Mihály, (vegyes iparag). Számvevők lettek: Dezső Sándor, Kolpaszky János, Kanász-Nagy Imre.

— **Adomány.** A Kossuth-émlékkő alapra újabb id. Bese Beniamin küldött be szerkesztőségünkhöz egy frtot. Köszönettel nyugtazzuk.

— **A király-kisasszony esküvője.** Mária Valéria főhercegnő esküvője Salvator Ferenc főherceggel, az eddigi megállapodások szerint aug. 18-án lesz Ischilben. Az esküvő csendben s minden nagyobb külső pompa mellőzésével fog megtartatni.

— **Menetrend-változás.** A m. kir. államasutak igazgatóságától vett értesítés szerint, f. évi március 1-től a pusztá-tenyő—szentesi h. é. vasút menetrendjében némi változás áll be. A 3811. számú tehervonat ugyanis Szajolról 3 óra 56 perccel indul s Szolnokra 4 óra 26 perccel érkezik. Szentestől Szajolig változatlan marad a menetrend.

— **A hírlapjegy-kedvezmény** kiterjesztéséről Baross Gábor kereskedelmi miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki: A hazai sajtóipar stb. termékeinek lehető terjesztés érdekében ezennel kiterjesztem a hírlapjegy-kedvezményre való igényt az egyes könyvkereskedők, iparosok, kereskedők, gyárosok stb. által, vagy csupán saját üzletük, vagy egész üzletcsoportok érdekében időnkint kiadatni és nagyobbbrészt előfizetés nélkül, ingyen kiosztatni szokott nyomtatott hirdetésményekre, ha a) e sajtótermékek a magyar szent korona területén vagy Ausztriában rendes időközökben megjelennek, illetőleg postára adatnak és vagy a belföldre, vagy Ausztriába szólnak, és ha b) megfelelő elnevezés, valamint a felelős szerkesztőnek minden egyes példányon való megjelölése által az időszaki folyóirat jellegét öltötték. A hírlapjegy-engedély kieszközölésére és a hírlapjegygyel való bérmentesítés módozataira vonatkozó szabályok a sajtótermékek ezen fajtájára is változatlanul érvényesek.

— **Ellesett párbeszéd.** Hosszu orral, fejét vállai közé húzva távozott vasárnap este A. a 48-as népkörből, hol akkor Hereka Zsigmond tartott érdekes felolvasást az adó körüli eljárásról. Szembe jött vele B., aki nem lévén a felolvasáson s így szólította meg:

— No, mit tanult kend?

— Mit? Haaa, lesz annyi adó, hogy azt már nem bírjuk ki. Ugy ám. Képzeld csak, azt mondta az a zsidó gyerek, hogy addig emelkedik az adó, még csak bocskorban nem járunk.

— Ugy? No, egye meg a fránya, legalább azt én már nem fogom megérni!

— **Gyömbér Pál,** — a hatszoros rablógyilkos, még most is reménykedve várja a királyi kegyelmet. — Ezzel kapcsolatban érdekesnek tartjuk megemlékezni arról a hat éves gyermekről, aki Gyömbért az igazságszolgáltatás kezei közé juttatta. Fazekas (Nyul) Antal, mint 6 éves gyermek, jelenleg a szegvári községi külterületi iskola első osztályába jár. Négy hónap alatt megtanult írni és olvasni s 72 tanuló társa között ő az első mindenben. Rendkívüli emlékező s élénk képzelőtehetséggel valamennyi társát fölülmulja, szóval nem közönséges tehetség. Ezt tudva, könnyen megérthetjük, hogy egy öt éves gyermek hogyan tudta a rájuk kötözött ajtót oly hirtelen föltárni, Gyömbér elfogatása után 3—4 hónapra pedig, a neki mutatott egész csomó arckép közül a gyilkos arcképére első pillanatra hogyan tudott ráismerni.

242—889. Ej.

HIRDETMÉNY.

A nméltóság m. kir. honvédelmi miniszter ez évi január hó 18-án 61350—889. sz. a. kelt rendeletével a lovak és szekerek összeírását elrendelte. Ezen összeírás az 1890. február 16-án veendi kezdetét és tart március hó 1-ső napjáig bezárólag.

Figyelmeztetnek tehát a város bel- és külterületén levő ló- és szekértulajdonosok, hogy lovaikat és szekereiket a jelzett időben a városi aljegyzői hivatalban (kurcaparti félegyházi Török féle háznál) mulhatlanul bejelentés; mert az azt elmulasztók ellen, a törvény által meghatározott bírság összegek a legnagyobb mérvben fognak alkalmaztatni.

Szentes, 1890. február 12-én.

Polgármesteri megbízásból:
Szakál Mihály, v. aljzó.

Hazánk és a főváros.

— **Primások statisztikája.** Simor János hercegprimás a múlt héten érte meg primasságának 24-dik esztendejét. Esztergomban isteni tisztelettel ünnepelték meg az évfordulót. Ottani levelezőnk ez alkalomból érdekes történeti statisztikát állított össze. E szerint Esztergom hetvenöt érseke közül Kanizsai János (1387—1418.) 31, Széchy Dénes (1440—1465.) 25, Bakaics Tamás (1497—1521.) 24, Varday Pál (1526—1549.) 23, Lippav György (1642—1666.) 24, Batthyány József (1776—1799.) 23 évig volt Magyarország hercegprimása. Pázmány Péter huszonegy évig s a legidősebbik érsek, Széchényi György, a ki százöt éves korában halt meg, csak tíz évig töltötte be az érseki széket. — Simort a negyedszázados érseki jubileumtól már csak rövid egy esztendő választja el s akkor ő lesz Szent István óta a hetvenöt esztergomi érsek között a harmadik, ki érseksége negyedszázadát betöltötte.

— **A vasárnapi munkaszünet ellen.** A fővárosi munkás-lapok szerkesztői szombaton este értekezletet tartottak s azon egyhangulag elhatározták, hogy mindent elkövetnek a vasárnapi munkaszünet ügyében Baross Gábor miniszter által készített tervezet ellen. A március 2-án tartandó általános munkás-gyűlésen tiltakozni fognak ellene.

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Siciliani regény. — 88. közl.

— Bocsásson meg, kegyelmes uram, — szakítá őt félbe Bombecco, lebegtetve a kendőt, melyet magával hozott, — meg vagyok bizva . . .

— Egy szót se többet, gazember! — kiálta fel Diodato. — Engedelmeskedjél, vagy lelövetlek, mint egy ebet.

Néhány puska csöve Bombecco felé irányult, ki megfélemlítve eltűnt a barlangban.

— A mi bennetek illet barátim, — folytató a marquis a sbirek felé fordulva, — ne kegyelmezetek a banditáknak. A legyőzött, kinek ma megkegyelmeztünk, holnap kegyelem nélküli győző lehet!

Nincs oly erős ajtó, melyet betörni, oly magas fal, melyet megmászni ne lehetne. A börtönök rosz őrei a rájuk bizottaknak, csakis a halál nem ereszti ki áldozatát körmei közül. Tehát ne csináljatok foglyokat!

E percben Giovanni megjelent a barlang bejáratánál. A marquis szemei lángoltak, örömkialtás hagyta el ajkait, mely azonban csakhamar a őh fájdalomhangjává változott. Fivére mögött észrevéve Zsuzsánnát sápadtan, felbomlott hajakkal kétoldalt vezetette Carini és Guerazzi által.

— Zsuzsánna! — kiálta Diodato rémülten hátrálva. — Ezen nyomorult fattyu már ismét kisiklának kezemből?

Ekkor villámgyorsasággal egy eszme foglalt tért agyában. Egy percre azon pokoli gondolat támadt benne, hogy saját kezével öli meg Giovanni, még ha saját feleségét a bujdosók szemeláttára darabokra tépik is.

Ugy sem szereté már Zsuzsánnát, kiváltképpen mióta anyagilag tönkre ment. Ha gyermeke életben marad, úgy ki sem követelhetett tőle számadást nejének hozományáról.

Tettének nyomorultságát hősiességbe akarta burkolni. Nem dicsőséges szerep lett volna-e, méltó az ókor nagy hőseihez? Julius Brutus szemeláttára végezteté ki két fiát a közpiacon; míg ő a király iránt odaadó hűségéből önkézzel ölné meg lázadó fivérét, egy védtelen női lény feláldozásával, kit a világ szemében imádni látszott?

Mig ezen gondolatok foglalkoztaták lelkét, Giovanni elhagyta társait és lassu léptekkel közeledett bátyja felé.

Tekinteteik találkoznak és két villogó tör gyánant keresztezik egymást.

Giovanni megállott és a két fivér egy percig szótlanul szemlélték egymást; az egyik nyugodtan s rongyai között is fenségesen, a másik iszonyuan izgatva szenvedélye által, egész testében remegve sbireinek közepette türelmetlenül várva boszújának betöltését, mintha félt volna attól, nehogy egy ismeretlen erő elragadja kezéből áldozatát. Embereihez fordulva:

— Teljesítsétek kötelességetek, — mondá nekik tompa hangon.

Husz sbir hagyta el helyét, elvágva Giovanni elől a visszavonulás útját.

Az ifju siciliani megvetőleg voná vállait és mosolyogni kezdett; azonban egy kétségbeejtő szívzaggató kiáltás hallatszott ekkor a barlang belsejéből.

A marquis rögtön a barlang felé tekintett és Izsák leányát pillantá meg Zsuzsánna mellett.

Ezen váratlan megjelenés zavart idézett elő Diodato lelkében, ki a szerelmet, melyet Izsák leánya iránt érezett, újra ébredni látá.

Hogy Giovanni megbosszulhassa magát és a számkivetetteket végképen megsemmisíthesse, szívesen áldozta volna fel Zsuzsánnát; de nem volt elég bátorsága győzedelmét Judith véren megvásárolnia.

— Hallgass reám, Giovanni, — így szólott, — add kezembe nőmet és Izsák leányát, hogy megbüntethessem eme banditákat, és megigérem, hogy megmentem életedet: becsületesem esküszöm!

— Ezen jótállás elégtelennek tetszenék nékem, még ha elég gyáva volnék is ezen szegyeteljes alkut elfogadni.

— Gondold meg, hogy hatalmamban vagy.

— Nem félek tőled, Diodato.

— Te dacolni mersz vélem? Ajánld lelkedet Isten kegyelmébe, mert meg kell halnod.

— Nem, mert utolsó óráim még nem érkezett el.

— De vajjon ki fog megmenteni?

— Te!

Én! — kiálta fel Diodato és gonoszul mosolyogva, törét kihúzta hüvelyéből.

(Folytatása következik.)

Nem titkos szer!

A tizenöt év óta legjobbnak bizonyult

dr. Schmidt G.

tiszti- és főtörzsorvos

hallási-olaja,

gyógyít gyorsan és alaposan ideiglenes süketiséget, fülfolyást fülzsúrást meg a legidősebb és legmakacsabb esetekben is. — Az alkalmatlan fülzúgást, valamint könnyű süketiséget azonnal megszünteti, mint azt számos eredeti bizonyítvány igazolja. — Egy üveg ára használati utasítással 2 frt. **Főraktár: Budapest, Török József** gyógyszerésznél, **Zágrábban: Tomaj** gyógyszerésznél

Huzás már március hó 1-én!

Magyar vörös-kereszt sorsjegyek.

Bazilika sorsjegyek.

Főnyeremény 25,000 frt.

Főnyeremény 20,000 frt.

Részletfizetésre az 1883. XXXI. t. c. értelmében és pedig:

2 db. 36 havi részletre 1 frt 05 krjával. | 3 db. 36 havi részletre 1 frt 05 krjával.

Két részlet lefizetése után kiadjuk az eredeti részletet, mely a sorsjegyek sorozatait és számaikat tartalmazza, s melylyel a vevő **már a legközelebbi huzásnál** is az összes nyereményekre egyedül játszik.

Szentes-vidéki takarékpénztár.